„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Ner. 157. Środa 13. Lipca 1870. Rok wydania 60.

Część urzędowa.

Jego Exc. minister skarbu mianował kwieskowanego radcę finansowego dra. Rudolfa Gradowicza rzeczywistym, a adjunkta c. k. prokuratoryi finansowej dra. Ferdynanda Nawratil prowizorycznym radcą finansowym przy c. k. prokuratoryi skarbowej galicyjskiej we Lwowie, i przeniósł adjunkta c. k. prokuratoryi w Czerniowcach dra. Władysława Srokowskiego na jego własne żądanie w tym samym charakterze do c. k. prokuratoryi finansowej we Lwowie.

Szef c. k. namiestnictwa mianował kancelistów powiatowych: Gustawa Weigla, Kazimierza Riedla, Bazylego Kocka i Maurycego Pileckiego sekretarzami powiatowymi.

Gmina Łęki w Starostwie Bialskiem położona, postanowiła założyć miejscową szkołę trywialną i w tym celu obowiązała się aktem fundacyjnym:

1) Postawić budynek szkolny wraz z pomieszkaniem dla nauczyciela i utrzymywania go w dobrym stanie, ale to nastąpić ma dopiero, gdy stosunki jej majątkowe nieco się polepszą, a tymczasem tak szkołę, jakoteż pomieszkanie nauczyciela umieści się w realności pod nr. 24, która na ten cel została już wynajętą.

2. Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi rocznie w ratach kwartalnych z góry 120 złr. w. a., oraz własnym kosztem utrzymywać stróża do usługi szkolnej.

3) Dostawić rocznie na opał szkoły 2 sągi drzewa miękkiego.

4) Wypłacać na pomniejsze szkolne wydatki rocznie 10 złr. a. wal., w dwóch rocznych ratach pierwszą przy pierwszej kwartalnej racie dotacyi nauczyciela, a drugą z początkiem 3go kwartału.

Prawo prezentowania nauczyciela zastrzegła gmina sobie.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 30. czerwca 1870.

Gmina Skrzyszów w Starostwie Tarnowskiem położona, postanowiła założyć miejscową szkołę ludową i w tym celu zobowiązała się aktem fundacyjnym:

1) Istniejący budynek szkolny wraz z pomieszkaniem dla nauczyciela utrzymywać w dobrym stanie i od ognia go asekurować, tudzież dać grunt dla nauczyciela obszaru około 3/4 morga.

2) Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi rocznie w dwóch równych ratach z góry 184 złr. w. a., oraz na utrzymanie stróża do usługi szkolnej płacić rocznie do rąk nauczyciela 12 złr. w. a. lub za te pieniądze sama stróża utrzymywać.

3) Sześć sągów drzewa rocznie na opał szkoły, które nauczyciel sam winien z dotacyi swej kupić, obowiązuje się gmina bezpłatnie ściąć, w sągi ustawić i na miejsce dostawić.

Prawo prezentowania nauczyciela zastrzegła gmina dla komitetu szkolnego.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów dnia 30. czerwca 1870.

Gmina Czarny Dunajec w Starostwie Nowotargskiem położona, postanowiła założyć miejscową szkołę trywialną i w tym celu zobowiązała się aktem fundacyjnym:

1) Odstąpić na szkołę i pomieszkanie dla nauczyciela budynek na gruncie 2312/3184 położony i utrzymywać go w dobrym stanie tudzież dać na ogród przy szkole grunt położony pod l. topogr. 2312/3184 38 sążni długości, 14 sążni w jednym, a 7 sążni w drugim końcu szerokości mający.

2) Posprawiać potrzebne do szkoły urządzenia i utrzymywać je w dobrym stanie.

3) Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi rocznie w ratach kwartalnych z dołu 200 złr. w. a. oraz płacić na utrzymanie stróża do usługi szkolnej rocznie 12 złr. w. a.

4) Dostawiać rocznie na opał dla szkoły 8 sągów drzewa miękkiego.

5) Wypłacać na pomniejsze szkolne wydatki rocznie 10 złr. w. a., a na premia dla dzieci przeznacza procent roczny z 5% obligacyi pożyczkowej z d. 1. kwietnia 1858 nr 13630 na 70 złr. m. k.

Prawo prezentowania nauczyciela zastrzegła sobie gmina.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 30. czerwca 1870.

Część nieurzędowa.

Lwów, 13. lipca.

Wczoraj odbyły się wybory posłów z większych posiadłości. Rezultat ich następujący:

We Lwowie wybrany pan Edward Weisman właściciel Zawidowic.

W Brzeżanach wybrani: dr. Józef Wereszczyński, p. Franciszek Torosiewicz i p. Emil Torosiewicz, prezes rady powiatowej Podhajeckiej.

W Przemyślu wybrani: książę Leon Sapieha, p. Maurycy Kraiński i p. Seweryn Smarzewski.

W Stanisławowie: pp. Euzebiusz Rylski i Paweł Skwarczyński.

W Złoczowie: pp. Apolinary Jaworski, August hr. Łoś i dr. Maurycy Kabat.

W Żółkwi: J. Exc. hr. Agenor Gołuchowski, Jan Czajkowski i Stanisław Polanowski.

W Zaleszczykach: J. Exc. hr. Agenor Gołuchowski, Waleryan Podlewski i Erazm Wolański.

W Kołomyi: hr. Antoni Golejewski i Kajetan Agopsowicz.

W Stryju: p. Oktaw Pietruski i książę Jerzy Czartoryski.

W Tarnopolu: p. Kazimierz Grocholski, hr. Włodzimierz Łoś i hr. Szczęsny Koziebrodzki.

W Tarnowie: c. k. radca dworu p. Julian Klaczko, p. Edward Dzwonkowski i p. Gustaw Piotrowski.

W Krakowie: hr. Henryk Wodzicki, p. Franciszek Paszkowski, p. Ludwik Szumańczowski, p. Cezar Haller, p. Stanisław Starowiejski i książe Jerzy Czartoryski.

W Samborze: pp. Piotr Gross, Henryk Janko i hr. Aleksander Borkowski.

W Rzeszowie: hr. Ludwik Wodzicki i hr. Stanisław Tarnowski.

Przedwczorajszy artykuł wstępny „Gazety Lwowskiej“, w którym przedstawiliśmy jasno bezstronne i jedynie szczytnemu stanowisku Rządu odpowiednie zachowanie się władzy bezpieczeństwa w obec wywołanych w skutek namiętnej agitacyi wyborczej zbiegowisk i ekscesów ulicznych, jakie w upłynionym tygodniu niepokoiły nasze miasto, dał „Dziennikowi polskiemu“ powód do zamieszczenia w numerze wczorajszym artykułu naczelnego, w którym przeciw „Gazecie Lwowskiej“ występuje.

Zaiste podziwiać należy właściwy sposób, w jaki dziennik ten komentuje wspomniony artykuł naszej Gazety, i jak rozmyślnem przesadzaniem istotnego stanu rzeczy i przekręcaniem faktów usiłuje usprawiedliwić niczem nieuzasadnione i niegodne zarzuty, z któremi w stronniczości swojej wystąpił przeciw rządowi.

I tak insynuuje „Dziennik polski“, jakoby rząd niechcąc z swej strony brać inicyatywy w uśmierzeniu excesów domagał się od obywatelstwa, by wzięło na się obowiązki straży bezpieczeństwa. Faktem jest jednak, że rząd nie zaniedbując z swej strony potrzebnych środków zaradczych przeciw excesom, głównie przez wzgląd na to, iż źródłem zajść ulicznych było roznamiętnienie stronnictw walczących przy wyborach, i że wpływ samego obywatelstwa na uśmierzenie tak rozbudzonych namiętności zawsze jest środkiem najskuteczniejszym, wezwał p. burmistrza ażeby w porozumieniu z Radą miejską wpłynął stanowczo na rękodzielników, by niedozwalali młodzieży rzemieślniczej brać udziału w zbiegowiskach, które jak wiadomo przeważnie przyczyniały się do excesów. W tym duchu też napisany był artykuł zamieszczony w numerze 154 „Gazety Lwowskiej.“ Na dowód, jak dalece „Dziennik polski“ przekręca fakta a nawet nie pogardza posługiwaniem się fałszów dla wykazania, jakoby faktem było, że rabunki wydarzyły się w piątek, a rząd dopiero w niedzielę uznał za stosowne przeszkodzić temu, pozwalamy sobie odwołać się do źródła, które przynajmniej w oczach „Dziennika polskiego“ powinnoby uchodzić za najwięcej zasługujące na wiarę. Tym źródłem jest sam „Dziennik polski“. Oto w tym samym „Dzienniku polskim“ czytamy pod dniem 8go b. m. (w piątek nazajutrz po wyborach): „Tymczasem wojsko przybyło na wezwanie policyi już po skończonych wyborach, gdy policya nie mogła sobie dać rady z kilkutysięcznym tłumem.“ W sobotę pisze ten sam „Dziennik polski“: „Dla poskromienia wybryków użyto siły zbrojnej, ale — jak zwykle w takich wypadkach — z tym tylko skutkiem, iż najmniej winni lub zupełnie niewinni ucierpieli“, a dalej: „Dziwić się należy, że władze używszy tak heroicznych (sic) środków zapobieżenia złemu, nie starają się zapobiedz także ponawianiu się rozruchów przez wyśledzenie i ukaranie głównych winowajców“, a dalej: „To też młodzi“ (przeciwnicy stronnictwa „Dz. pol.“ prz. red.) „podszczuwają i prowadzą uliczników a starsi narzekają, iż władza rozpędza zbiegowiska za pomocą siły zbrojnej“; zaś w ostatnich wiadomościach: „Policya występywała bardzo ostrożnie, ale przewidując, iż sobie rady nieda, była zmuszoną wezwać znowu wojsko do pomocy. Wojsko (piechota i ułani) długo pozostawało bez rozkazu do energicznego (!!!) wystąpienia, i to jest zdaniem naszem błąd wielki.“

W niedzielę ten sam „Dziennik polski“, który na czele umieścił artykuł pełen niegodnych insynuacyi przeciw rządowi, pomawiając go o zupełną bezczynność i rozmyślną obojętność, donosi w ostatnich wiadomościach: „Policya aresztowała wczoraj parę agitatorów. Mniemamy, że całą sprawę należałoby oddać sądom do jak najszybszego przeprowadzenia śledztwa.“

Z taką to dobrą wiarą występuje „Dziennik polski“ przeciw władzom rządowym, zarzucając im stronniczość, kiedy fakta przez ten sam dziennik przytaczane najwyraźniej konstatują, że władze rządowe od pierwszej aż do ostatniej chwili działały tak, jak to z ich obowiązku wypływało, a mianowicie że w nocy z soboty na niedzielę władza bezpieczeństwa w nieustannej była czynności.

Zresztą wdzięczni jesteśmy temu dziennikowi, że obok swojego artykułu umieścił także dosłownie artykuł „Gazety Lwowskiej“, przeciw któremu tak żarliwie wystąpił. Z zestawienia bowiem obydwóch artykułów każdy nieuprzedzony czytelnik poweźmie

przekonanie, po czyjej stronie dobra wiara i bezstronność, i łatwo domyśli się powodów czystej stonniczości, dla których „Dziennik polski“ z taką przesadą się odzywał.

W końcu możemy oświadczyć, iż myli się zupełnie „Dziennik polski“ wnosząc z naszego ostatniego artykułu, jakoby w tej sprawie dla sfer rządowych był szczególnie niedogodnym. Sferom rządowym, o ile wiemy, obojętnem jest stanowisko dziennika, a „Gazeta lwowska“ jako organ rządowy o tyle tylko to stanowisko uwzględnia, o ile powołaną jest prostować mylne twierdzenia innych dzienników i wyjaśniać zapatrywanie się rządu na pewne sprawy, tudzież odpierać bezzasadne zarzyty czynione rządowi Dowodem nieuprzedzenia naszego i jak dalece niewystępowaliśmy i niewystępujemy przeciw „Dziennikowi polskiemu“ z tej przyczyny, iż tenże przemawiał w ogóle za utrzymaniem porządku, jest ta okoliczność, iż w artykule zamieszczonym w sobotę w „Gazecie Lwowskiej“ podnieśliśmy właśnie zasługę „Dziennika polskiego“, iż on jeden z pomiędzy dzienników miejscowych stanowczo występował przeciw ekscesom, jakich się dopuszczały zgraje uliczne.

Kandydatura ks. Hohenzollern do tronu hiszpańskiego przybrała skutkiem postawy, jaką zajęły w tej sprawie dwa najbliżej w niej interesowane mocarstwa, Francya i Prusy, rozmiary kwestyi wielkiej doniosłości politycznej.

Kandydatura sama wiadomą już była od tygodni, co jednak w niej uderzyło a mianowicie w Paryżu uderzyć musiało, to okoliczność, że w tej sprawie pozawierano już pewne układy, nie poddawszy takowej uprzedniemu rozpoznaniu ze strony wielkich mocarstw. O ile przelotnym rzutem oka objąć można historyę najnowszych czasów, nie stawiano ani nie wprowadzano na scanę żadnej kandydatury, nie uzyskawszy poprzednio dla niej przyzwolenia wielkich mocarstw, a dla historycznego uzasadnienia tego międzynarodowego zwyczaju dosyć jest wskazać na obsadzenie królewskiego tronu w Atenach.

Gabinet tuileryjski uczuł się usiłowaniem utworzenia „fait accompli“ w sprawie hiszpańskiej kandydatury tronowej tem boleśniej dotkniętym, ile że już samem zachowaniem się swojem przy instalowaniu księcia Karola Hohenzollera w Rumunii mniemał mieć zapewnione sobie większe uwzględnienie własnego mocarstwowego stanowiska, mianowicie w kwestyi, która tak jak obecna odnosi się w najdotkliwszy sposób do narodowych aspiracyi kraju. Z tego też powodu wystosowano z Paryża do Prus żądanie, ażeby te ostatnie zdezawuowały i udaremniły kandydaturę księcia, zbliżonego tak bardzo do pruskiego domu królewskiego, jak nim jest dziedziczny książę Leopold Hohenzollern. O ile Berlin okaże się skłonnym do uwzględnienia tych życzeń Francyi, według obecnego stanu rzeczy trudno jest osądzić; panujące atoli w Paryżu i we Francyi usposobienie upoważnia do twierdzenia na pewne, że punkt ciężkości obecnej sytuacyi leży jedynie i wyłącznie w Berlinie.

Gabinety wiedeński, londyński, włoski i petersburgski gorliwie z pewnością starać się będą użyć tak w Berlinie, jak w Paryżu wszelkiego wpływu swego, aby doprowadzić do spokojnego załatwienia sporu.

W obec osobliwszej potrzeby pokoju dla Austryi łatwem jest do pojęcia, że gabinet nasz przywiązuje najżywsze nadzieje do udania się wspomnionego dzieła pośrednictwa; wszelako są tu w grze namiętności i drażliwości, które, gdyby nie zostały wcześnie uśmierzone, mogłyby interwencyę gabinetów pozbawić pomyślnego skutku. Sytuacya przybrała charakter groźny; zaprzeczać temu znaczyłoby zapoznawać zupełnie położenie. W podobnych chwilach wystrzegać się należy równie zbyt optymistycznego zapatrywania na sytuacyę, jak i zbyt pesymistycznego oceniania jej. Jedno i drugie usposobienie utrudnia jasny sąd o rzeczy i naraża opinię publiczną na niebezpieczeństwo stania się igraszką tych, którzyby podobne sytuacye na korzyść własnych interesów wyzyskiwać chcieli.

— O rezultacie wyborów w dalmatyńskich okręgach wyborczych gmin wiejskich podaje „Triester Ztg.“ następującą wiadomość z Zadaru (Zara): „Z wybranych 18. deputowanych tylko trzech (Lapenna, Gligo i Radmilli) należy do stronnictwa konstytucyjnego; reszta są narodowcy. Tezecią część tych ostatnich składają księża i mnisi, którzy jednak nie tworzą tutaj stronnictwa klerykalnego. Daniło i Kowaczewił należą do tych co odbyli pielgrzymkę do Moskwy, polityka jest ich żywiołem, i tak oni jak i zwolennicy ich stawiają interesa religijne w drugim rzędzie. Lapenna i Gligo wybrani zostali przez koło wyborcze trzech wysp: Brazza, Lesina i Lissa, celujących inteligencyą i zamożnością, a które i dawniej wybrały narodowców. Wspomnieni dwaj deputowani są bardzo cennym nabytkiem dla stronnictwa konstytucyjnego, na korzyść którego wybór adwokata Radmilli w Ragisa vecchia przeciw dr. Klaic, przywódzcy narodowców tamże urodzonemu i dotychczasowemu zastępcy tego okręgu w sejmie. W Curzola upadli autonomiści jednym, w Sebenico dwoma głosami, a chociaż narodowcy odnieśli zwycięstwo, to przecież po większej części wyparci zostali ze swych dawniejszych kół wyborczych, i to miejscami przez nijakości polityczne jak Pastrovic, Arneri, Supuk itd. Z powodu zaburzeń w Benkovac uwięziono 12. obwinionych, a między nimi jednego katolickiego proboszcza.

Berlin. W tych dniach skończył się w Berlinie proces hr. Edmunda Taczanowskiego. Hr. Taczanowski został po powstaniu z r. 1863 skazany przez sąd pruski in contumaciam na śmierć. Rząd pruski cofnął dawny wyrok i po przeprowadzonej rozprawie ostatecznej uznał hr. Taczanowskiego winnym zamierzonej zdrady stanu i skazał go na 18 miesięczne więzienie.

— W naczelnym artykule „Kreuzzeitung“ dzisiejszej czytamy:

Zatrważający poniekąd symptomat uwydatnia się coraz bardziej w naszem życiu publicznem, i rychłego wymaga lekarstwa: symptomatem zaś tym jest nadmiar parlamentowania, i w parze z nim idące osłabienie prawodawczej dzielności, — następstwo systematycznego sił rozpraszania i ogromnej straty czasu.

Wszyscy interesowani powinniby rękę do tego przyłożyć, aby złemu temu, dobro publiczne jawnie podkopującemu, koniec położyć. Z jednej strony niezbędne są w tym celu właściwe środki prawodawcze i formalne, z drugiej zaś członkowie pojedyńczy naszych ciał reprezentacyjnych winni się starać o możliwe ograniczenie projektów i wniosków, stosowniejszy onych rozkład w czasie traktowania, tudzież zmiany w stosowaniu regulaminu, osobliwie regulaminu Izby deputowanych sejmu krajowego.

Najpilniejsze zdaniem naszem są następujące reformy: 1) Skrócenie kadencyi sesyi; 2) przeniesienie głównej pracy prawodawczej z mało dla niej pożytecznych posiedzeń plenarnych do nielicznych a z fachowych ludzi złożonych komisyi; 3) kontynuowanie w potrzebie pracy w tych komisyach po za termin prawny sesyjny; 4) nieprzerywalność prawodawczej czynności Izby przez ciąg całego peryodu sejmowego (t. j. aby projekta, wnioski i t. p. niezałatwione w ciągu sesyi jednego peryodu, nie uważały się za upadłe, które na sesyi następnej na nowo przez wszystkie stadia obradowania przechodzić muszą, lecz aby podejmowano je w tym punkcie, na jakim je poprzednia sesya — byle tegoż peryodu — zostawiła); 5) uproszczenie obrad na budżetem; 6) skrócenie mów.

Przy dobrej woli okazałoby się, iż wszystkie wyżej wymienione reformy z łatwością zaprowadzićby się dały; dobra zaś wola zależy głównie w tym razie na poświęceniu stronniczych dążności dla ogólnego dobra.

Przedłużenie pierwszej zwyczajnej kadencyi każdego peryodu sejmowego po za trzy miesiące, a każdej następnej po za dwa, winnoby jedynie w niezbędnych i wyjątkowych okolicznościach być dopuszczone, i to za wyraźnem obu izb przyzwoleniem.

Skrócenie zwyczajnych kadencyi sejmu krajowego potrzebnem jest najprzód dla uniknienia zbiegu z sesyami sejmu związkowego i parlamentu celnego, jak również z sesyami sejmów prowincyonalnych i innych podobnych zgromadzeń, w których członkom sejmu krajowego uczestniczyć wypada; — powtóre potrzebnem jest i dla tego, aby mężowie niezależni, własne też interesa mający, których na czas nieograniczony w ciągu największej części roku zaniedbywać i odkładać nie mogą, nie byli zmuszeni pod zagrożeniem ciężkiego w bycie swym uszczerbku zrzekać się całkiem mandatu deputowanych, jak to obecnie częstokroć bywa; — po trzecie, aby nadmiar pracy nie doprowadzał do zmęczenia tak samego sejmu, jak i wydziałów rządowych; wiadomo bowiem, że wytężenie i dzielność pracy w odwrotnym są stosunku do onej trwania, a przecież zalety tę najtroskliwiej od stępienia i osłabienia strzeżone być winny; — dalej aby krótszemi przez to były konieczne z okazyi sejmowych posiedzeń przerwy i zwłoki w biegu spraw codziennych w ministeryach, jak również w pełnieniu obowiązków urzędowania ze strony urzędników, mandaty deputowanych sprawujących (łączenie funkcyi bardzo dla służby publicznej szkodliwe); nakoniec aby też i znacznych wcale kosztów, jakich sesye sejmowe wymagają, oszczędzić.

Pytanie — czy takowe skrócenie kadencyi sejmowych da się z ich prawodawczemi zadaniami pogodzić — wypadnie twierdząco, skoroby tylko nastąpiły wyżej wskazane zmiany w regulaminie i nawyknieniach parlamentowych, zaradzające trwonieniu czasu i sił, oraz dające możność przedłużania prac prawodawczych przygotowawczych przez cały czas pomiędzy sejmowemi kadencyami.

Paryż. Na posiedzeniu senatu z d. 8. b. m. interpelował Brenier rząd w sprawie hiszpańskiej i dodał przytem, że oświadczenie Olliviera, iż wypowiedzenie wojny nie nastąpi bez poprzedniego pozwolenia reprezentacyi narodu, sprzeciwia się konstytucyi, która wypowiedzenie wojny pozostawia naczelnikowi państwa t. j. cesarzowi. Interpelacyę tę odroczył senat na wniosek Olliviera do piątku.

— Przygotowania wojenne we Francyi już się rozpoczęły. Nie ściągnięto wprawdzie jeszcze wszystkich wojsk, ale zadecydowano już, którzy generałowie i marszałkowie mają dowodzić pojedynczemi korpusami. Zakupują już także żywność dla armii. Dnia 6. lipca zamówiono 20.000 beczek solonego mięsa wieprzowego dla floty. Mięso to ma być w 20 dniach dostawione. Majtkowie zostający w Nantes mają natychmiast powrócić do Brestu, co dowodzi, że Francya chce w krótkim czasie całą flotę przenieść na stopę wojenną. Przygotowania te są naturalnym wynikiem zamiarów rządu francuskiego, który ani krok od żądań swoich odstąpić nie chce i już przed tygodniem telegrafował do posła francuskiego w Petersburgu, że z kandydatury księcia Hohenzollern robi casus belli. Obok tego zbrojenia prywatne i urzędowe oświadczenia ministrów, tudzież ton ich organów znamionują dosadnie wojownicze usposobienie. Według „Public“ miał Ollivier d. 7. lipca powiedzieć do wielu deputowanych: „Czekaliśmy tylko na powód, na sposobność; sprawa księcia Hohenzollern jest dla nas dogodną. Że Ollivier istotnie tak się zapatruje na spór francusko-pruski, poznać to można także z tonu, w jakim przemawia jego poufny organ „Moniteur“. Dalloz, poufny przyjaciel Olliviera wydrukował w dzienniku tym następujący artykuł: „Nie można się wahać. Francuski rząd spotkał się z widocznie złą wolą marszałka Prima i pana Bismarcka. Pierwszy szukał w swej politycznej karyerze zawsze tylko osobistych widoków. Nie można liczyć na jego umiarkowanie nawet wtedy, gdy słuszność nie jest po jego stronie. Nierozsądny akt hrabiego Reus jest jedynie dziełem zazdrości, którą wzbudza w nim Espartero. Wysokie stanowisko Espartera drażni Prima, a odkąd chciano rejentowi ofiarować koronę Prim myśli tylko o zamachu stanu. Ponieważ brakło mu do tego odwagi więc udał się do wichrzyciela Europy hr. Bismarcka. Hr. Bismarck, który zawsze jest gotów jednać dla Francyi nieprzyjaciół i od trzech lat stara się Hiszpanię dla siebie pozyskać, wywołał kandydaturę księcia Hohenzollern. Namówił króla, by księciu udzielił swe pozwolenie. Rząd pruski przyzwyczajony do tego, że Francya godzi się z faktami dokonanemi, i przez zaślepienie naszego posła utwierdzony w tem przypuszczeniu, traktowała w sprawie hiszpańskiej tak, jak gdyby nas nie było i udaje teraz zdziwienie z tego wielkiego rozdrażnienia. Sprawa ta była tak dobrze prowadzoną, że w Niemczech wszyscy o niej wiedzieli oprócz dyplomatycznych ajentów. Nie ma tedy żadnej wątpliwości, że marszałek Prim i hr. Bismarck zgodzili się na zakłócenie spokoju w Europie. Europa zrozumie, gdzie jest niebezpieczeństwo dla jej spokoju i bezpieczeństwa, a Francya ma tylko wywiązać się z roli obrońcy praw i międzynarodowej sprawiedliwości. Pozwalamy sobie dać radę rządowi, by się nie wahał wcale. Kraj idzie z rządem a Europa przyzna nam słuszność.“ Tak pisze „Moniteur“. Tak samo gwałtownie przemawia i „Patrie“. Dziennik ten nie wierzy twierdzeniu „Nordd. Allg. Ztg.“, że Prusy nie wiedzą nic o kandydaturze księcia Hohenzollern. Francya nie wierzy i nikt zresztą nie wierzy, by książę Hohenzollern bez pozwolenia króla przyjął koronę hiszpańską. Zresztą marszałek Prim postanowił wystąpić z tą

kandydaturą tylko wtedy, gdy na nią pozwoli król pruski. „Moniteur“ upewnia, że francuski poseł w Londynie chce wziąć dymisyę.

— Na posiedzeniu ciała prawodawczego ks. Gramont odpowiadział Gueroultowi, że rząd o wypadkach w Chinach nie otrzymał innych doniesień, prócz tych, jakie podał „Journal officiel“; żądał przeto odroczenia rozpraw w tym przedmiocie, co też nastąpiło. Garnier Pagés odczytał następnie projekt ustawy, który żąda reformy prawa narodów, mianowicie szanowania bezwarunkowo prawa morskiego nawet w czasach wojny, solidarności ludów co do zniesienia możności zaboru nieprzyjacielskich statków kupieckich i zniesienia blokady między państwami, któreby do tej umowy przystąpiły, tak jak to było między państwami prowadzącemi wojnę w roku 1866. Projekt ten uznany został za nagły.

Florencya. Publiczne bezpieczeństwo w królestwie włoskiem nie powróciło jeszcze dotąd do dawnego normalnego stanu. Bryganci pojawiają się w licznych i silnych bandach, niepokoją całe okolice napadami, rabunkami i morderstwami, a władze są tak niedołężne, że nie mogą usunąć tego groźnego stanu. Sądy włoskie ośmielają brygantów bezskutecznemi śledztwami, niedostatecznemi instrukcyami, niepotrzebnem słuchaniem świadków, a wreszcie dopuszczeniem aż nadto wielu okoliczności łagodzących. To niedołęstwo władz rządowych w tak ważnej sprawie stanie się zapewnie przedmiotem interpelacyi w parlamencie.

— Rząd włoski ofiarował swoje pośrednictwo w sprawie hiszpańskiej. Depesze do Berlina, Madrytu i Paryża ubolewają nad możnością zakłócenia stosunków i mówią, że Włochy podzielają wraz z Hiszpanią nienawiść ku Burbonom, a z Francyą łączy je krew wspólnie przelana pod Magentą i Solferino; w obec Prus żywię uczucia przyjaźne; a dowodem miłości pokoju, jest stanowisko Włoch w obec Rzymu.

— Dzienniki włoskie spodziewają się utrzymania pokoju „Independenza“ mówi, że twierdzenia „Opinione“, jakoby król pruski wzbraniał się przystać na kandydaturę ks. Leopolda, nie są niczem poparte. Może król pruski i rząd jego przyjęły taki system, aby się w dotyczącej sprawie, która zdaniem w Berlinie istniejącem, Prusy tylko obchodzi, okazać bezinteresownemi.

Kronika.

(Morderstwo.) Dnia 30. b. m. znaleziono na drodze do Turki ciało włościanina Wasyla Mielnika. Z oględzin lekarskich pokazało się, że Mielnik został prawdopodobnie zamordowany. Śledztwo sądowe rozpoczęte.

(Pożar.) Dnia 10. b. m. o godzinie 12 w południe wybuchnął w skutek nieostrożności ogień w fabryce mydła Szulima Samuelego pod l. 112$^{3}/_{4}$. Ogień został wkrótce ugaszony. Szkoda wynosi około 100 złr.

(Korespondencya administracyi.) Świetny c. k. sąd powiatowy w Gwoździcu! Prenumeratę 12 złr. w. a. za I., II. i III. ćwierćroczne 1870 otrzymaliśmy. Kwit poślemy za nadesłaniem franko stempla na 7 c. i marki listowej na 5 c.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 12. lipca. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. 75 c. do 9 złr. 50 c., żyto 160 ℔ 4 złr. 80 c. do 5 złr. — c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 75 c. do 5 złr. — c., owies 100 ℔ 3 złr. 30 c. do 3 złr. 40 c., kukurudza 170 ℔ 5 złr. 25 c. do 5 złr. 50 c., hreczka 140 ℔ 4 złr. 40 c. do 4 złr. 60 c., koniczyna 180 ℔ 32 złr. — c. do 36 złr., rzepak 13 ℔ — złr. — c. do — złr. — c., lnianka 150 ℔ — zł. — c. do — złr. — c., groch 180 ℔ 5 złr. 40 c. do 6 złr. 50 c.; łój 100 ℔ 32 złr. — c. do 32 złr. 50 c., potaż drzewny 100 ℔ 17 złr. 50 c. do 18 złr. — c., chmiel 100 ℔ 45 złr. — c. do 50 złr. — c.; spirytus wiadro 15 złr. 25 c. do 15 złr. 50 c.

Ceny targowe w miesiącu czerwcu:

	Miejsce targu: Sanok zr.	c.	Ustrzyki dol. zr.	c.	Baligród zr.	c.	Lutowiska zr.	c.	Liskz zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	60	4	50	5	.	5	60	4	62
„ żyta	3	20	3		3	30	3	48	3	46
„ jęczmienia	2	20	2	60	3		2	50	2	85
„ owsa	2	20	2	25	2	15	1	50	2	.
„ grochu	.	.	4	.	3	80	3	75	4	
„ hreczki	.			.	.	.	.	.	.	.
„ kukurudzy	.	.	3	50	3	50	.	.		
„ ziemniaków	1	60	2	.	1	80	.	.	1	60
Cetnar siana	2		2	.	1	70	1	60	1	57
Sąg drzewa twardego	5	60	4	24	5	50	4	50	4	80
„ „ miękkiego	3	60	3	24	4	.	3	50	2	50
Funt mięsa wołowego	.	22		20	.	15		15	.	18
Miara wina	.	.		.	.	70			.	60
„ piwa		.		18	.	16	.		.	14
Wyrobnik z wiktem		.	.	16	.		.		.	35
„ bez wiktu			.	60	.	40	.	45		45

Ogłoszenie.

Komitet c. k. Towarzystwa gospodarskiego galic. podaje do wiadomości pp. gospodarzy, iż c. k. państwo e ministerstwo wojny zezwoliło także i w tym roku na używaniu żołnierzy z pułków piechoty liniowej i batalionów strzeleckich do robót przy żniwach, pod warunkami podanemi do wiadomości wszystkim c. k. starostwom powiatowym rozporządzeniem c. k. Namiestnictwa z dnia 15. czerwca 1869 l. 27086.

W roku 1873 odbędzie się w Wiedniu wystawa międzynarodowa płodów rolniczych, przemysłowych — tudzież dzieł szktuki.

Z komitetu c. k. Towarzystwa gosp. galic.
Lwów, dnia 11. lipca 1870.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 11. lipca.

Hotel George: PP. Hr. Dzieduszycki S., z Niesłuchowa. — Br. Hohendorf K., z Szutrominiec. — Borowski M., z Hurka. — Łączyński H., z Batiatycz. — Sokołowski K., z Woli granickiej. — Radziejowski E., z Ditkowiec.

Hotel europejski: Iwanowski T., z ros. Podola. — Korytowski T., z Królestwa. — Wolański A., z Warszawy. — Zwoliński L., z Wołynia.

Hotel Langa: Brochocki A., z Prus. — Przezdziecki A., z Bołuszan. — Żuwar T., z Romunii. — Steinkeller O., kap., z Lubieńca.

Hotel angielski: Nahlik F, c. k. major, z Klebarówki. — Cywiński M., z Tylatycz. — Hubicki K., z Ożydowa. — Juśkiewicz F., z Rzeszowa. — Obertyński L., z Stronibab. — Szczepański A., z Laszek zaw.

Hotel krakowski: Rzepliński A., c. k. nacz. sądu pow., z Oleska. — Kwiatkowski W., c. k. kap., z Strzelisk.

Hotel podolski: Skarzyński W., z Stohynia.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 11. lipca.

PP.: Hr. Michałowski T., do Przemyśla. — Br. Czechowicz M., do Kołomyi. — Brzuchowski A. D., c. k. star., do Rohatyna. — Dr. Kowalski J., adw., do Przemyśla. — Chojecki S., do Żurawna. — Dziubiński H., do Radymna. — Hourmuzaki A., do Wiednia. — Karasowski J., do Rosyi. — Marynowski W., do Tyniowic. — Obertyński K., do Stronibab. — Dr. Sękowski A., do Krakowa. — Sobuszański K., do Królestwa. — Warteresiewicz M., do Wiednia.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 11. i 12. lipca 1870.

Pora	Barometr w mierze par sprow do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326 04	+15 5	73	Pd. b. sł	2
2. god. po poł.	325.48	+23.4	58	Pd. sł.	1
9. god. wiecz	325 03	+19 2	77	Pd. „	5
wieczór: błyskawica w PnW.					
7. god. zrana	324.65	+19.1	74.	Pd. b. sł.	3
2 god po poł.	324.27	+25 8	50.	PdZ. sł.	4
9 god. wiecz.	323 91	+18 8	85	cicha	0

TEATR.

Dziś (przedst. pol.): **„Dalila“**, dramat w 5 aktach Oktawiusza Feuillet.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Budyński**.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
D. 12. lipca.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	224	—	226	—
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	187	50	190	—
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	96	—	98	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	71	50	73	—
Listy z Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	83	—	83	60
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	73	50	75	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	90	20	90	75
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	90	50	91	50
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	73	50	75	—
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	101	—
Piet. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	80	5	90
„ cesarski	—	—	—	—	5	85	5	95
Napoleondor	—	—	—	—	9	98	10	12
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	10	10	20
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	89	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	52½	1	54
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82	1	84
Srebro	—	—	—	—	121	50	123	—

(oprócz kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 9. lipca 1870.

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	66.80	67 —
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	234 —	236.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	234.—	236 —
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	87.—	88 —
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	95.20	95 40
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	105.—	103 25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	114 75	115 —
Renty Como po 42 lir. austr.	23.50	24.—

B. Krajów koronnych.
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	96.—	97.—
Bukowiny	73.50	74.50
Galicyi	74 25	74.75
Niższej Austryi	97.50	98.50
Siedmiogrodu	76 25	76.75
Węgier	79 75	80.25
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	241 75	242.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	249.70	249.90
Niż.-aust. tow. eskont. po 500 zł.	868.—	870.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	709.—	711.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	572.—	575.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	206 —	206.50
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2050	2055
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	233 75	234.25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a w srebrze (20 funt. szt.)	202 —	203 —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	357.—	359.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	190.80	191 —
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	105.—	106.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	74.50	75.25
Gal. banku hyp. po 6%	90.50	91.—
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	90.50	91.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.80	94 —
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	90.50	91.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	(za 100 zł.)	
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92.25	92.50
„ „ „ „ „ w. a.	88.—	89.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	101.—	101 50
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	98.50	99.—

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	155.—	156.—
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	37.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	97.—	98.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	16.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	31.—	32.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	30.—	30 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.25	15 75
Salma po 40 zł. m. k.	40.50	41.50
St. Genois „ 40 „ „	29.50	30 50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	—.—	—.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	122.—	123.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	61.—	63.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	21.—	22.—
Windischgrätza „ 20 „ „	20.50	21.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	102 10	102.30
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	102.25	102 50
Hamburg za 100 M. B.	90.20	90 50
Londyn za 10 ft. szt.	122.25	122.50
Paryż za 100 fr.	48.60	48.60

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5 83	5 85
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.78½	9.79½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	119.25	119 50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 11. lipca.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	55	—
„ „ w srebrze	64	50
Losy z 1860. roku	88	75
Akcye banku wiedeńskiego	686	—
„ „ kredytowego	234	50
Londyn 10 funtów szterlingów	122	50
Srebro	119	—
„ towarem	—	—
Napoleondor	9	84

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1595) **Obwieszczenie.** (1)

L. 7866. Z dniem 16go lipca r. b. wejdą w życie w Rożnowie, w Krępnie i w Jedliczach c. k. urzęda pocztowe dla służby listowej i wartościowej.

Z tych będą utrzymywać swe połączenie:

1. Urząd pocztowy w Rożnowie przez codzienne poczty piesze z c. k. urzędem pocztowym w Popielnikach.

2. Urząd pocztowy w Krępnie przez pocztę pieszą cztery razy w tygodniu z c. k. urzędem pocztowym w Zmigrodzie.

3. Urząd pocztowy w Jedliczach przez pocztę pieszą cztery razy w tygodniu z c. k. urzędem pocztowym w Krośnie,

a to w następującym porządku:

Kurs poczt posłańczych.

Odchodzi

I. W Rożnowie.

Z Rożnowa codziennie o godz. 3. min. 25. po południu.

Z Popielnik, codziennie o godz. 7. min. 40. rano.

(Odchodzi po przybyciu poczty z Załucza).

Przychodzi.

Do Popielnik, codziennie o godz. 4. min. 45. po południu.

(Przyłącza się do poczty do Załucza).

Do Rożnowa, codziennie o godz. 9. przed południem.

II. W Krępnie.

Odchodzi.

Z Krępny w Niedzielę, Wtorek, Czwartek i Piątek w czasie od 1. kwietnia do 15. września o god. 5. w resztującej porze roku o godz. 4. po poł.

Ze Zmigroda w Poniedziałek, Srodę, Piątek i Sobotę o godz. 6. rano.

(Odchodzi po przybyciu poczt z Tarnowa i z Koszyc).

Przychodzi.

Do Zmigroda, w tych samych dniach o godz. 7. min. 30. względnie o godz. 6. min. 30. wieczorem.

(Przyłącza się do poczty do Tarnowa i do Koszyc.

Do Krępny o godz. 8. m. 30. zrana.

III. W Jedliczach.

Odchodzi.

Z Jedlicz w Niedzielę, Wtorek, Czwartek i Piątek o godz. 9. min. 15. przed południem.

Z Krosna w Niedzielę, Wtorek, Czwartek i Piątek o godz. 12. min. 45. w południe.

(Odchodzi po przybyciu poczty południowej z Miejsca).

Przychodzi.

Do Krosna w tych samych dniach o godz. 11. min. 30. w południe.

(Przyłącza się do poczty południowej z Krosna do Miejsca).

Do Jedlicz w tych samych dniach o godz. 3. po południu.

Do obrębu doręczania listów i przesyłek wartościowych należą następujące miejscowości:

Do I. w Rożnowie:

„Nowosielica i Rożnow".

Do II. w Krępnie:

„Krępna, Kotań i Żydowskie".

Do III. w Jedliczach:

„Borek, Białkówka, Chlebna, Dobieszyn, Długie, Jaszczew, Jedlicze, Męcinka, Moderówka, Pietrówka, Podniebyle, Potok i Żarnowice"

Z c. k. galic. Dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 23. czerwca 1870.

Kundmachung.

Nr. 7866. Am 16ten Juli l. J. treten in den Orten Rożnów, Krępna und Jedlicze Postämter für den Brief- und Fahrpostverkehr mit nachstehenden Postverbindungen ins Leben:

Cursordnungen.

Abgang.

I.

Fußbotenpost Rożnów-Popielniki.

Von Rożnow täglich um 3 Uhr 25 Min. Nachmittags.

Von Popielniki täglich um 7 Uhr 40 Min. Früh.

(Geht ab nach Eintreffen der Post aus Załucze).

Ankunft.

In Popielniki täglich um 4 Uhr 45 Min. Nachmittags.

(Anschluß an die Post nach Załucze).

In Rożnow täglich um 9 Uhr Vormittags.

Abgang.

II.

Fußbotenpost Krępna-Zmigrod.

Von Krępna Sonntag, Dienstag, Donnerstag, Freitag, und zwar vom 1. April bis 15. September um 5 Uhr, sonst um 4 Uhr Nachmittags.

Von Zmigrod Montag, Mittwoch, Freitag, Samstag um 6 Uhr Früh.

(Im Anschluß an die Posten aus Tarnow und Kaschau).

Ankunft.

In Zmigrod an denselben Tagen um 7½ Uhr, beziehungsweise 6½ Uhr Abends.

(Anschluß an die Posten nach Tarnow und Kaschau).

In Krępna an denselben Tagen um 8½ Uhr Früh.

Abgang.

III.

Fußbotenpost Jedlicze-Krosno.

Von Jedlicze Sonntag, Dienstag, Donnerstag, Freitag um 9 Uhr 15 Min. Vormittags.

Von Krosno am Sonntag, Dienstag, Donnerstag, Freitag um 12 Uhr 45 Min. Mittags

(Geht ab nach Eintreffen der Mittagspost aus Miejsce).

Ankunft.

In Krosno an denselben Tagen um 11 Uhr 30 Min. Mittags.

(Anschluß an die Mittagspost Krosno-Miejsce.

In Jedlicze an denselben Tagen um 3 U. Nachmittags.

Bestellungsbezirke.

1. Des Postamtes Rożnow:

Nowosielica und Rożnów.

2. Des Postamtes Krępna:

Krępna, Kotań und Żydowskie.

3. Des Postamtes Jedlicze:

Borek, Białkówka, Chlebna, Dobieszyn, Długie, Jaszczew, Jedlicze, Męcinka, Moderówka, Pietrówka, Podniebyle, Potok und Żarnowice.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 23. Juni 1870.

(1600) **Edykt.** (1)

Nr. 5314. Ces. król. sąd powiatowy w Jarosławiu niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Efroim Blumenberg na dniu 7. marca 1851 r. bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia w Jarosławiu zmarł.

Do spadku tegoż konkurują przez głowę zmarłej na dniu 5. lutego 1862 Sary Blumenberg pierwszego małżeństwa Schütz a powtórnego Altmann, także spadkobiercy tejże; a gdy ci sądowi zupełnie niewiadomi są, więc ustanawia się dla spadku Efroima Blumenberga kurator w osobie p. adwokata Dr. Emila Gottlieba, a oraz wzywają się spadkobiercy Sary Blumenberg, pierwszego małżeństwa Schütz a powtórnego Altmann, ażeby w przeciągu roku od dnia dzisiejszego rachując do tutejszego sądu zgłosili się i swoje oświadczenia do orzeczonego spadku pod wykazaniem prawa dziedziczenia wnieśli, gdyż w przeciwnym razie spadek li tylko z temi, którzy się zgłoszą i swoje oświadczenia wniosą, pertraktowany i tymże przyznany zostanie, zaś nie przyjęta przez spadkobierców Sary Blumenberg, pierwszego małżeństwa Schütz a powtórnego Altman część spadku jako bezdziedziczny spadek przez wysoki skarb ściągnięta zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Jarosław, dnia 14. grudnia 1869.

(1599) **Edict.** (1)

Nro. 4118. Vom k. k. Bezirksgerichte Biała wird bekannt gemacht, es sei am 8. April 1869 Carl Neuduch in Lipnik ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung gestorben. Da dem Gerichte der Aufenthaltsort der Tochter Katharina Neuduch verehelichte Babajew unbekannt ist, so wird dieselbe aufgefordert, sich binnem 1 Jahre von dem unten gesetzten Tage an bei diesem Gerichte zu melden und die Erbserklärung anzubringen, widrigenfalls die Verlassenschaft mit den sich meldenden Erben und dem für sie in der Person des Hr. Advocaten W. C. Ehrler aufgestellte Curator abgehandelt werden würde.

K. k. Bezirksgericht.

Biała, am 1. Juli 1870.

(1611) **Edykt.** (1)

Nr. 9796. Ces. król. sąd krajowy zawiadamia niniejszym edyktem pp. Wiktoryę z Boczarskich Łapińską, Berla Schönfelda, Leibla Brand i Mendla Held, iż przeciw nim i gminie miasta Tarnowa p. Krystyna z Duninów Ostrzeszewiczowa wniosła pod dniem 15. maja 1870 do l. 9796 pozew o extabulacyę ze stanu biernego dóbr Kleczy dolnej zaintabulowanego, pod poz. 63 on. obowiązku extabulacyi w Barwałdu górnego łącznej sumy 36.067 złp. $11\frac{1}{18}$ gr. wraz z wszelkiemi dotyczącemi pozycyami i odnośnemi nadciężarami, w załatwieniu którego termin do rozprawy na 17. sierpnia 1870 o godzinie 10tej rano do ustnej rozprawy wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępowania tychże ustanawia na koszt i niebezpieczeństwo ich p. adwokata Dr. Jakubowskiego kuratorem nieobecnych przy równoczesnem doręczeniu mu dotyczącego pozwu wraz z załącznikami.

Wzywamy zatem niniejszym edyktem pozwanych, by na tym terminie albo sami stanęli, albo kuratorowi potrzebne dokumenta dostarczyli, lub innego obrońcę sądowi oznajmili i środków na swą obronę potrzebnych nie zaniedbali, gdyż skutki z opieszałości ich wynikłe sobie przypiszą.

Kraków, 19. maja 1870.

(1610) **Konkurs.** (1)

Nr. 1252. Przy tutejszym c. k. zarządzie salinarnym są do obsadzenia następujące posady:

a) posada polira z tygodniową płacą 10 złr., rocznym dodatkiem na pomieszkanie 60 złr i deputatem soli;

b) dwie posady majstrów ciesielskich kopalnianych po 6 złr. tygodniowo, 40 złr. na pomieszkanie i deputat soli;

c) posada majstra kowalskiego 8 złr. tygodniowo, 48 złr. na pomieszkanie i deputat soli.

Do tych posad przywiązany jest również dodatek w skutku drożyzny, mianowicie 10% tygodniowej płacy, gdy cena korca pszenicy jest wyższą niż 12 złr., a 20% gdy wyżej 14 złr., również bezpłatne leczenie i lekarstwa w razie własnej choroby.

Ubiegający się o te posady złożą podania swoje zaopatrzone w świadectwa uzdolnienia, odbytej praktyki, moralności i znajomości języka polskiego najdalej w dniu 4. sierpnia r. b. u przełożonego c. k. zarządu salinarnego.

Od polira wymagana jest również znajomość sporządzania kosztorysów i robót ciesielskich, aby mógł samoistnie kierować stawianiem budowli.

Wszystkie posady obsadzone będą prowizorycznie przez rok, a dopiero po tym terminie stale, gdy znajomość przedmiotu udowodniona będzie praktycznie.

Z c. k. Zarządu salinarnego.

Wieliczka, dnia 7. lipca 1870.

(1609) **Edykt.** (1)

Nr. 1007. Ces. król. sąd powiatowy w Liszkach do wiadomości publicznej podaje, iż w celu zniesienia wspólnej własności i w celu podziału majątku spadkowego po Jerzym Czubie przymusowa sprzedaż realności w Olszanicy pod Nr. kons. 42 str. 47 now. rep. 16 położonej, obejmującej przestrzeni 9 morg 798 kwadr. sążni, dozwoloną została i w trzech terminach, jako to:

I. w dniu 4. sierpnia 1870 r.

II. w dniu 1. września 1870 r.

III. w dniu 29. września 1870 r., każdą razą o 10tej godzinie zrana przed sądem tutejszym odbędzie się.

Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkowa w kwocie 915 złr. w. a.; wadyum przez mających chęć kupna złożyć się mające wynosi 91 złr. w. a.

Reszta warunków, tudzież akt przymusowego opisania i oszacowania tej realności mogą być przejrzane w tutejszo-sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Liszki, dnia 24. czerwca 1870.

(1608) **Edykt.** (1)

Nr. 5149. Ces. król. sąd powiatowy w Kossowie czyni wiadomo, iż na dniu 5. lutego 1862 gospodarz z Babina Koźma Byczeniuk bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli zmarł. Sąd nie znając pobytu syna tegoż Leontyna Byczeniuka wzywa go, żeby w przeciągu roku jednego od dnia niżej wyrażonego licząc zgłosił się w tym sądzie i oświadczenie swoje do spadku wniósł, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby pertraktowany z spadkobiercami, którzy się oświadczyli, i z kuratorem Damianem Byczeniukiem dla niego ustanowionym.

C. k. sąd powiatowy.

Kossów, dnia 20. czerwca 1870.

(1598) **Sprostowanie edyktu.** (1)

Nr. 6830. Niniejszem prostuje się pomyłka, która w tusądowym edykcie z 28go czerwca 1870 L. 6830 w Nr. 147, 150 i 152 wydrukowanym zaszła w ten sposób, że zamiast nazwiska „Skarba" czytać należy „Skarbka".

Tarnopol, dnia 9. lipca 1870.

(1607) **Konkurs.** (1)

Nr. 920-Pr. Do obsadzenia posady woźnego przy c. k. sądzie powiatowym w Krośnie z płacą rocznych 250 złr. rozpisuje się konkurs do ostatniego lipca 1870.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 11. lipca 1870.

(1596) **Ogłoszenie.** (1)

Nr. 9968. Podaje się do wiadomości, że wysokie c. k. ministerstwo sprawiedliwości reskryptem z dnia 19. czerwca 1870 do l. 6414 przyjęło rezygnacyę c. k. notaryusza w Żywcu Dr. Bernarda Nechego z urzędu notaryusza, i tym sposobem upoważnienie Dr. Bernarda Nechego do czynności c. k. notaryusza ustało.

Kraków, dnia 5. lipca 1870.

(1564) **E d y k t.** (3)

Nr. 1190-1241. C. k. sąd powiatowy w Wiśniczu podaje do wiadomości, że dnia 7. czerwca 1847 roku zmarła w Lipnicy dolnej Rozalia Zapior, niezostawiając żadnego ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ pobyt Jędrzeja Zapiora do spuścizny z ustawy powołanego sądowi jest niewiadomy, przeto wzywa się go, aby w ciągu jednego roku licząc od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się do sądu i złożył oświadczenie spadkowe. W przeciwnym razie spadek będzie traktowany ze spadkobiercami zgłaszającymi się i z kuratorem Józefem Samiec z Lipnicy dolnej dla strzeżenia praw Jędrzeja Zapiora tymczasowo ustanowionym.

C. k. sąd powiatowy.

Wiśnicz, dnia 21. czerwca 1870.

(1576) **K o n k u r s.** (3)

Nr. 1332-Pr. Obsadzać się ma: Posada naczelnika departamentu rachunkowego przy c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej galicyjskiej z tytułem i godnością nadradcy finansowego w VI. klasie dyet z roczną płacą 2500 złr. Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swe prośby w przeciągu 4 tygodni do Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej we Lwowie, i udowodnić, że egzamin z rachunkowości państwowej pomyślnie zdali, i że posiadają zupełną biegłość w języku krajowym.

We Lwowie dnia 4. lipca 1870 r.

(1588) **Ogłoszenie konkursu.** (2)

L. 284. Celem obsadzenia posady radcy starszego przy Magistracie Krakowskim ogłasza się ponownie na mocy postanowienia Rady miejskiej z dn. 24. czerwca b. r. konkurs po dzień ostatni sierpnia r. b. trwający.

Ubiegający się o posadę tę, do której płaca 1800 zł. w. a. jest przywiązaną, winni są podania swoje do Rady miejskiej na ręce prezydenta miasta wystosować i w takowych wykazać wiek, miejsce urodzenia i przebieg życia, oraz dołączyć świadectwa z odbytych nauk prawniczych i ze złożonych egzaminów praktycznych dla urzędników administracyjnych przepisanych, nakoniec z wprawy urzędniczej w służbie rządowej lub gminnej nabytej.

Kandydaci spokrewnieni lub spowinowaceni z urzędnikami Magistratu Krakowskiego, winni są stopień pokrewieństwa lub powinowactwa wykazać.

Nadmienia się w końcu, że posada radcy starszego jest stałą i że urzędnikom Magistratu Krakowskiego zapewnionem jest prawo do emerytury według przepisów dla urzędników państwa wydanych.

Kraków, dnia 1. lipca 1870.

(1592) **E d y k t.** (2)

L. 2415. C. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Izaaka vel Icyka Szwagra, że przeciw niemu Sara Reize Szwager o przyznanie własności części realności pod l. 38 i 79 w Złoczowie na jego imię intabulowanych pod dniem 21go kwietnia 1870 do l. 2415 pozew wniosła i o pomoc sądową prosiła, w skutek czego termin do wniesienia obrony na dzień 25. lipca 1870 o 11tej godzinie przed południem wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego jest niewiadome, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania pozwanego na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego pana adwokata Dra. Billeta z substytucyą pana adwokata Dra. Heynego za kuratora nieobecnemu ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanego, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam się zgłosił, albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi tutejszemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 18. maja 1870.

(1604) **E d i c t.** (2)

Nr. 2136. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Wojniłów wird kundgemacht, daß Josef Bohacz wider die liegende Masse nach Fed Bohacz aus Bukaczowce am 1. Juni 1870 Z. 2136 eine Klage wegen Zahlung von 150 fl. öst. W. s. N. G. ausgetragen hat, und aus Anlaß dessen für die belangte Masse Olexa Kikina aus Bukaczowce zum Curator bestellt, und über die Klage der Termin zur summarischen Verhandlung auf den 25ten October 1870 angeordnet wurde. Wovon die unbekannten Erben nach Fed Bohacz zur Warnung ihrer Rechte mittelst gegenwärtigen Edicts in die Kenntniß gesetzt werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Wojniłów, am 3. Juni 1870.

(1602) **E d y k t.** (2)

L. 1778. Celem zaspokojenia pretensyi Mendla. Stolbacha jako prawonabywcy Pawła Fussa w kwocie 300 zł. z przynal. z wyroku sądu karnego w Rzeszowie z dnia 22go czerwca 1867 liczb. 4407 wypływającej, na dniu 8go sierpnia, a gdyby ten termin bezskutecznie upłynął, na dniu 26. sierpnia 1870, każdą razą o godzinie 10tej przed południem w tutejszym c. k. sądzie odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod l. konskr. 255 w Woli Zarczyckiej położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej Antoniemu Olechowskiemu własnej, składającej się z domu mieszkalnego z stajnią i chlewem, tudzież gruntu około 6 morgów obejmującego.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 575 zł. w. a., niżej której realność ta przy powyższych terminach sprzedaną nie będzie.

10procentowe wadyum ma być do rąk komisyi licytacyjnej złożone.

Reszta warunków licytacyjnych, tudzież akt opisania i oszacowania mogą być każdego czasu w sądzie przejrzane.

Leżajsk, dnia 15. czerwca 1870.

(1601) **E d y k t.** (2)

L. 676. C. k. sąd powiatowy w Krośnie zawiadamia Antoniego Krzysztyniaka z miejsca pobytu niewiadomego, że ojciec tegoż Antoni Krzysztyniak dnia 10. kwietnia 1869 w Dobieszynie z pozostawieniem ustnej ostatniej woli rozporządzenia umarł, i wzywa go, aby się w przeciągu roku od daty tego edyktu w tym sądzie zgłosił i oświadczenie swe wniósł, gdyż inaczej pertraktacya spadkowa z oświadczającemi się spadkobiercami i dla niego ustanowionym kuratorem Piotrem Klatką przeprowadzoną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Krosno, dnia 26. lipca 1870.

(1603) **E d y k t.** (2)

Nr. 616. Ces. król. sąd powiatowy w Ropczycach zarządza na prośbę Natana Gipfla na podstawie prawomocnego wyroku z 21go listopada 1867 L. 2177 po bezskutecznym przepływie dwóch terminów termin trzeci do sprzedaży w drodze publicznej licytacyi realności pod Nr. k. 55 w Wielopolu położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, z placu budowlanego w przestrzeni około 60 sążni kwadr. i murów opalonych się składającej, sądownie na 134 zł. w. a. oszacowanej, własnością Aschera Hillera będącej, celem zaspokojenia dłużnej kwoty 56 złr. w. a. z przynależytościami. Sprzedaż odbędzie się na dniu 8. sierpnia 1870 o 10tej godzinie przed południem w sądzie powiatowym w Ropczycach także za cenę niższą od szacunkowej. Wadyum wynosi 14 złr. w. a. O dalszych warunkach można powziąść wiadomość w sądzie.

O tem się wszystkich chęć kupna mających i strony sporne uwiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Ropczyce, dnia 20. maja 1870.

(1590) **E d y k t.** (2)

Nr. 3945. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu wzywa Fabiana Rudawskiego, szeregowca 77. pułku piechoty Arcyksięcia Karola Salvator, który w bitwie pod Skalicami zginąć miał, by do roku do sądu tutejszego się zjawił, lub w tym samym czasie w inny sposób temuż sądowi o życiu swojem znać dał, w przeciwnym razie sąd do uznania go za zmarłego przystąpi.

Przemyśl, dnia 25. maja 1870.

(1594) **Concurs-Ausschreibung.** (2)

Nro. 4651. Zur Besetzung einer am k. k. Gymnasium zu Eger erledigten Lehrstelle der classischen Philologie mit deutscher Unterrichtssprache wird hiemit der Concurs ausgeschrieben.

Mit dieser Stelle ist ein Gehalt von Achthundert Gulden (800 fl.) und das Anspruchsrecht auf fünf Quinquennalzulagen zu je Zwei Hundert Gulden (200 fl.) verbunden.

Gehörig belegte und an das hohe k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht stilisirte Competenzgesuche sind bis zum 10. August l. J. dem Landesschulrathe für Böhmen zu überreichen.

K. k. Landesschulrath für Böhmen.

Prag, am 20. Juni 1870.

(1606) **E d y k t.** (2)

Nr. 36552. Lwowski ces. król. sąd krajowy jako handlowy zawiadamia p. Ferdynanda Rott z Janowa, obecnie z miejsca pobytu niewiadomego, iż przeciw niemu na prośbę Ozyasza Losch pod dniem 25. maja 1870 L. 27585 nakaz zapłaty sumy wexlowej 100 złr. w. a. z p. n. wydanym został, który zarazem doręczonym zostaje p. adwokatowi Dr. Nurkowskiemu jako kuratorowi ad actum dla nieobecnego z zastępstwem p. adwokata Dr. Waldmana ustanowionemu.

Lwów, dnia 12. lipca 1870.

(1591) **E d y k t.** (2)

Nr. 8026. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie niniejszem wiadomo czyni, iż Dwora Fliegelmann prośbę o amortyzowanie wekslu następnej treści „Buczacz dnia 23go maja 1864 Pr. 2600 fl. ö. W. Sechs Monate a dato zahlen Sie gegen diesen Prima-Wechsel an die Ordre meiner eigenen die Summe von Gulden Zweitausend Sechshundert öst. Währ., den Werth baar erhalten und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht, Herr Josef v. Mysłowski in Zwiniacz, z. B. in Buczacz Ludwik Szawłowski m. p., angenommen Józef Mysłowski m. p., a na stronie odwrotnej — für mich an die Ordre des Hr. Marcus Weiser in Buczacz, den Werth erhalten — Buczacz, am 1. Juni 1864, Ludwik Szawłowski m. p. — für mich an die Ordre der Fr. Dwora Fliegelmann in Buczacz, den Werth erhalten, Buczacz am 1. November 1866 Markus Weiser m. p." wniosła, i że prośbie tej zadość uczyniono.

W skutek tego wzywa się posiadacza zgubionego wekslu, ażeby się nim do dni 45 przed sądem wykazał, inaczej bowiem weksel powyższy jako nie egzystujący, zaś prawne następstwa przeciw wekslem tym zobowiązanym jako zgasłe uznane będą.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Stanisławów, 28. czerwca 1870.

(1605) **E d i c t.** (2)

Nro. 1223. Bei dem k. k. Bezirksgerichte in Zborów hat Rubin Blau wider die Herrn Ignatz Waresch und Ladislaus Kempner eine Klage wegen Zahlung von 125 fl. öst. W. ausgetragen, worüber die Tagfahrt auf den 16. Februar 1870 anberaumt gewesen ist.

Da jedoch die Klage mit dem obigen Termine den Wohn- und Aufenthaltsorte unbekannten Hr. Belangten nicht zugestellt wurde, so wird über weiteres Ansuchen des Klägers für die Hrn. Belangten ein Curator ad actum in der Person des Herrn Franz Szczepankiewicz bestellt, demselben die Klage zugestellt, und zur summarischen Verhandlung dieser Rechtssache die Tagfahrt auf den 9. August 1870 Vormittags 9 Uhr bestimmt

Die Geklagten werden mittelst Edict hievon mit dem in Kenntniß gesetzt, daß sie entweder bei dieser Tagsatzung entweder selbst, oder durch einen von ihnen bestellten Machthaber zu erscheinen haben, widrigens die wider sie eingeleitete Verhandlung mit dem auf ihre Gefahr und Kosten bestellten obgenannten Curator gepflogen und darüber entschieden werden würde.

Vom k. k. Bezirksgerichte

Zborów, am 20. Mai 1870.

(1584) **E d y k t.** (2)

Nr. 30420. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że pod dniem 9. czerwca 1870 uwidocznionem zostało w rejestrze handlowym przy firmie: Bank krajowy galicyjski, że Tadeusz Tarasiewicz już nie jest dyrektorem banku krajowego galicyjskiego, i że tenże już nie ma prawa podpisywania firmy tegoż banku.

Lwów, dnia 22. czerwca 1870.

(1583) **E d y k t.** (2)

Nr. 30421. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że pod dniem 9. czerwca 1870 wpisano do rejestru handlowego przy firmie: Bank krajowy galicyjski, iż Samuel Klaermann do składu rady zawiadowczej wszedł, i upoważnionym jest do podpisywania firmy tego banku nazwiskiem swojem „Klaermann".

Lwów, dnia 22. czerwca 1870.

(1562) **E d y k t.** (3)

Nr. 7153. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski wiadomo czyni, że na żądanie p. Zofii z Łapińskich Grabczyńskiej i p. Ludwiki z Łapińskich Krasuskiej, i na podstawie ugody sądowej z dnia 4. lutego 1870 uchwałą tutejszego sądu z dnia 10go lutego 1870 L. 1791 do wiadomości sądowej przyjętej, dobra Łowczów także Łowczówek i Piotrkowice także Pękałówka zwane, przez publiczną licytacyę sprzedane będą pod następującemi warunkami:

I. Przedane będą dobra Łowczówek czyli Łowczów i Piotrkowice czyli Pękałówka pp. Zofii z Łapińskich Grabczyńskiej i Ludwiki z Łapińskich Krasuskiej w równych połowach, jak świadczy c. k. tabula krajowa Lib. Dom. 397, pag. 311 n. 12 haer. et pag. 314 n. 14 haer. własne w trzech terminach w c. k. sądzie obwodowym Tarnowskim dnia 12go sierpnia, 12. września i 12. października 1870, każdą razą na godzinę 10tą przed południem odbyć się mających.

II. Wywołaną będzie cena 27.171 złr. 55 kr. w. a. sądowem oszacowaniem w sprawie Chaji Palester przeciw Romualdowi Łapińskiemu o zapłacenie sumy 2000 złr. m. k. przedsięwziętem przez były Magistrat Tarnowski uchwałą z dnia 14go grudnia 1850 L. 5562 przyjętem, poniżej której to ceny te dobra w pierwszych dwóch terminach przedane nie będą, w trzecim jednak terminie i poniżej tej ceny dobra najwięcej ofiarującemu przedane będą.

III. Każdy chęć kupienia mający winien jest złożyć jako wadyum przed licytacyą do rąk komisyi licytacyjnej 10tą część powyższej ceny szacunkowej w okrągłej ilości 2700 złr. w. a. w gotówce, lub galicyjskich listach zastawnych, albo w obligacyach państwa lub indemnizacyi urbaryalnej z kuponami jeszcze nie zapadłemi z talonami podług kursu w ostatniej Gazecie Lwowskiej notowanego, jednak nie wyżej wartości imiennej. Wadyum nabywcy będzie zatrzymane na pewność dopełnienia warunków licytacyi, innym zaś licytantom zaraz po licytacyi zwrócone będzie. Jeżeliby kupiciel z włościelek rzeczonych dóbr licytować chciała, będzie wolną od złożenia wadyum.

Resztę warunków, tudzież akt szacunkowy i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

Tarnów, dnia 28. maja 1870.

(1579) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 1813. Ces. król. sąd powiatowy w Mielcu podaje do publicznej wiadomości, i na skutek zawezwania c. k. sądu obwodowego Tarnowskiego z dnia 29. kwietnia 1870 L. 5249 celem wydobycia pretensyi wekslowej Akiwy Kleinmanna przeciw Wojciechowi Mercelemu 2ga im. Borzęckiemu w kwocie 550 złr. w a. z p. p. egzekucyjna sprzedaż realności egzekuta własnej, w Mielcu pod Nr. k. 128 i 169 położonej, z placu i gruntu składającej się, w tutejszo-sądowej kancelaryi odbyć się mająca w trzech terminach, to jest: dnia 9. sierpnia, dnia 6. września i dnia 28. września 1870, zawsze o godzinie 10tej zrana pod następującemi warunkami rozpisaną zostaje:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa w kwocie 1400 złr. w. a.

2. Każdy chęć kupienia mający, wyjąwszy egzekucyę prowadzącego, winien złożyć przed licytacyą kwotę 140 złr. w. a. jako wadyum.

3. Kupiciel będzie obowiązany w przeciągu 30 dni po prawomocnem zatwierdzeniu licytacyi całą cenę kupna w gotówce pod rygorem relicytacyi na jego koszt do depozytu sądowego złożyć.

4. Po wypełnieniu warunku ad 3 zostanie kupicielowi dekret własności kupionej realności wydany, i tenże w fizyczne posiadanie takowej na koszt jego własny wprowadzony.

Resztę warunków można przejrzeć w tutejszym c. k. sądzie.

O niniejszem rozpisaniu licytacyi zawiadamia sąd obie strony i wszystkich wierzycieli hipotecznych do rąk ich własnych, wierzycieli zaś, którzyby później do hipoteki weszli, lub którymby uchwała niniejsza albo wcale nie, albo zapoźno doręczoną została, przez ustanowionego dla nich kuratora w osobie p. adwokata Dr. Busia i przez edykt.

Mielec, dnia 13. czerwca 1870.

(1578) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 10035. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Filip Walter przeciw Janowi Flath o zapłacenie wekslowej sumy 106 złr. a. w. wniósł pozew i o pomoc sądową prosił, w skutek czego wydany został pod dniem 4. lipca 1870 nakaz zapłaty.

Ponieważ pobyt zapozwanego niewiadomy, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego p. adwokata Dr. Kapiszewskiego z zastępstwem p. adwokata Dr. Kwiatkowskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie będzie przypisać musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 4. lipca 1870.

(1575) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 27700. W celu wypuszczenia budowli zachowawczych w latach 1870, 1871 i 1872 wykonać się mających na gościńcach rządowych w obrębie starostwa Samborskiego, odbędzie się w temże starostwie dnia 1. sierpnia r. b. o godzinie 12tej w południe licytacya przez oferty.

Cena fiskalna robót przeznaczonych na rok 1870 do wykonania wynosi 2276 złr. 47½ kr. w. a.

Bliższe warunki tej licytacyi, przy której zaofiarowania wyżej ceny fiskalnej także przyjmowane będą, przeglądnąć można w starostwie wymienionem podczas godzin urzędowych.

Osoby życzące sobie objąć to przedsiębiorstwo na cały trzyletni przeciąg czasu, lub też tylko na rok 1870, zechcą podać najdalej do terminu dla rozprawy oznaczonego oferty pisemne zapieczętowane, należycie ostęplowane i zaopatrzone w 5% wadyum z wymienieniem ceny nie tylko cyframi, ale też i literami c. k. staroście w Samborze.

Oferty nie ułożone wedle przepisów, lub nie podane w terminie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 6. lipca 1870.

(1589) **Edykt.** (3)

Nr. 5869. C. k. sąd obwodowy jako handlowy i wekslowy w Tarnopolu czyni niniejszem wiadomo, iż na prośbę Marka Samuela Wallersteina z Tarnopola de praes. 5go maja 1870 L. 4841 dozwala się po prawomocnem przeprowadzeniu 1go i 2go stopnia egzekucyi na dobra Budzanów prowadzonej, ku zaspokojeniu wywalczonej sumy wekslowej 2100 złr. w. a. z 6% odsetkami od 2. października 1860 bieżącemi, jako też kosztów sądu i egzekucyi, poprzednio w kwotach 9 złr. 1 kr., 7 złr. 97 kr. i 6 złr. 77 kr. w. a., jako też obecnie w kwocie 62 złr. 94 kr. w. a. przyznanych, na rzecz proszącego przymusową publiczną sprzedaż dóbr Budzanów, w powiecie Budzanowskim położonych, wedle tabuli krajowej dom. 184, pag. 107 n. 29 haer. egzekutów, to jest małoletnich spadkobierców ś. p. Aleksandra Perekładowskiego, a mianowicie: Stanisława, Olgi, Julii i Klaudyi Salomei i Elżbiety 3ga im. Perekładowskich własnych.

Licytacya ta odbędzie się w tutejszym sądzie w trzech terminach, a to: na dniu 15. września 1870, na dniu 20. października 1870 i na dniu 17. listopada 1870, każdą razą o 10tej godzinie przed południem pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa dóbr aktem sądowego oszacowania w sumie 196.425 złr. 34 kr. w. a. oznaczona.

2. Dobra te sprzedane będą ryczałtowo, z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy chęć kupienia mający obowiązanym jest przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny wywołania, t. j. sumę 19.642 złr. w. a. bądź w gotówce, lub w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego, lub austr. banku narodowego, lub też w galic. obligacyach indemnizacyjnych wedle ostatniego tychże kursu do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć.

Austr. bank narodowy od złożenia wadyum jest uwolniony.

Wadyum w gotówce złożone nabywcy w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończonej licytacyi zwróconem będzie.

4. Gdyby te dobra w powyższych trzech terminach nad lub za cenę wywołania nie mogły być sprzedane, natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 17go listopada 1870 o godzinie 4tej po południu z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Reszta warunków, wyciąg tabularny i akt ocenienia sądowego dóbr Budzanowa można w godzinach urzędowych w tusądowej registraturze przejrzeć, co do podatków zaś potrzebne wyjaśnienia w ces. król. urzędzie podatkowym w Czortkowie zasięgnąć.

Tarnopol, dnia 15. czerwca 1870.

(1563) **Edykt.** (3)

Nr. 17. Dnia 5. stycznia 1870 do l. 17 podał Teodor Chomik ze Sambora pozew przeciw Janowi Głowa o zapłacenie kwoty 60 złr. z p. n., w skutek którego dnia 30. kwietnia 1870 L. 17 do sumarycznego postępowania termin na dzień 9. sierpnia 1870 godzinę 10tą przed południem oznaczony został. —

Gdy pobyt Jana Głowy nie jest wiadomy, ustanawia się mu na podstawie §. 512. u. s. g. kuratora w osobie p. Bazylego Tarasowicza, obywatela w Sądowej Wiszni, i wzywa pozwanego, by ustanowionemu kuratorowi środki obrony udzielił, lub innego obrońcę ustanowił i sądowi oznajmił, inaczej z wymienionym kuratorem sprawa na koszt i niebezpieczeństwo pozwanego prowadzoną będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sądowa Wisznia, 30. kwietnia 1870.

(1587) **Edykt.** (3)

Nr. 275. Na zaspokojenie sumy resztującej 20 złr. 75 kr. Stanisławowi i Maryannie Bartosikom dłużnej, w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę w terminach dnia 4go sierpnia 1870, dnia 25go sierpnia i dnia 15go września 1870, każdego razu o godzinie 10tej przed południem w gmachu sądowym w Chrzanowie sprzedaną będzie realność pod L. 31 w Trzebini, przy ulicy krakowskiej położona, do Józefa Ostrowskiego należąca, składająca się z domu o dwóch stancyach, stajenki, ogrodu i gruntu pod L. rep. 109 objętości 1 morga 369 sążni kwad. na pierwszym i drugim terminie tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, na trzecim terminie zaś także niżej ceny szacunkowej w sumie 270 złr., którą za cenę wywołania się ustanawia.

Wzywa się zatem chęć kupna mających z tym dodatkiem, że winni będą przed rozpoczęciem licytacyi na ręce komisyi tytułem wadyum złożyć kwotę 27 złr. w gotówce, i że dalsze warunki, oraz akt zajęcia i oszacowania w tutejszym sądzie przejrzeć mogą.

Chrzanów, dnia 23. maja 1870.

(1585) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 10356. Z dniem 16go lipca 1870 wejdzie w życie w Alwerni c. k. urząd pocztowy dla służby listowej i wozowej, i będzie połączony z c. k. urzędem pocztowym w Krzeszowicach pocztą pieszą codzienną w następującym porządku:

Z Alwerni:

codzień o godzinie 1szej min. 45 po południu.

Do Krzeszowic:

codzień o godzinie 9tej min. 35 przed południem.

(Odchodzi po przybyciu pociągu nocnego z Wiednia-Krakowa Nr. 9.)

Z Krzeszowic:

codzień o godzinie 3ciej min. 45 po południu.

(Łączy się z pocztą południową Kraków-Wiedeń i Szczakowa-Kraków.)

Do Alwerni:

codzień o godzinie 11tej min. 35 przed południem.

Obręb doręczeń:

Alwernia, Brodla, Grojec, Mirów, Nieporaz, Oklesnia, Podłęza, Regulice, Rudno, Poręba i Załus.

C. k. kraj. Dyrekcya poczt.

Lwów, dnia 3. lipca 1870.

Kundmachung.

Nro. 10356. Am 16. Juli l. J. tritt in Alwernia für den Brief- und Fahrpostverkehr ein k. k. Postamt ins Leben, und wird mit dem k. k. Postamte in Krzeszowice mittelst täglichen Fußbotenposten in nachstehender Weise in Verbindung:

Von Alwernia:

täglich um 1 Uhr 45 Min. Nachmittags.

In Krzeszowice:

täglich um 9 Uhr 35 Min. Vormittags.

(Geht ab nach Eintreffen des Nachtzuges Wien-Krakau Nr. 9.)

Von Krzeszowice:

täglich um 3 Uhr 45 Min. Nachmittags.

(Anschluß an die Mittagspost Krakau-Wien und Szczakowa-Krakau.)

In Alwernia:

täglich um 11 Uhr 35 Min. Vormittags.

Bestellungsbezirk:

Alwernia, Brodla, Grojec, Mirów, Nieporaz, Oklesnia, Podłęza, Regulice, Rudno, Poręba und Załus.

K. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, 3. Juli 1870.

(1572) **Edykt.** (3)

L. 1851. C. k. sąd powiatowy w Rozwadowie zawiadamia Józefa i Jakóba Labów z miejsca pobytu niewiadomych, że na dniu 13. kwietnia 1870 do liczby 1851 wytoczył przeciwko nim Walenty Laba starszy pozew o zniesienie dekretu dziedzictwa po ś. p. Janie i Kasprze Labie pod dniem 3. września 1868 do l. 1323 wydanego.

Sąd ustanawia dla nieobecnych pozwanych na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie Walentego Ciby wójta z Charzewic, któremu pozew doręcza i do rozprawy ustnej termin na dzień 17go września 1870 o 9tej godzinie zrana wyznacza, oraz wzywa pozwanych, ażeby się z kuratorem względem środków obrony porozumieli, lub innego zastępcę sobie obrali, inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisaćby musieli.

Rozwadów, dnia 28. czerwca 1870.

Erkenntnisse.

Laut Erkenntniß des k. k. Landes- als Preßgerichtes Wien ddto. 14. Juni 1870 Z. 17073, wurde auf das Verbot der Weiterverbreitung der Nr. 34 der Zeitschrift „Das Vaterland“ vom 4. Februar 1870 wegen des in dieser Nummer enthaltenen Vergehens der Ehrenbeleidigung, begangen an Hrn. Carl Sabina, nach §. 488, 491 und 493 St. G. erkannt.

Vom k. k. Landesgerichte in Strafsachen.

Wien, am 3. Juni 1870.

Das k. k. Landes- als Preßgegericht in Prag hat mit dem Erlasse vom 1. Juli 1870, Zahl 17444 das Verbot der Weiterverbreitung der Nr. 172 der in Prag erscheinenden Zeitschrift „Narodni listy“, wegen des darin enthaltenen Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe (§. 65 ad a und Art. II. Ges. vom 17ten December 1862 Nro. 8 R. G. Bl.) ausgesprochen.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 1. Juli l. J., Z. 17444, das Verbot der Weiterverbreitung der Nro. 175 der Zeitschrift „Politik“ vom 28. Juni 1870, wegen des darin enthaltenen Artikels „Stimme aus der Militärgrenze“, dessen Inhalt den Thatbestand des im §. 65 ad d St. G. bezeichneten Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe, so wie auch des Vergehens nach §. 300 St. G. begründet, ausgesprochen.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 7. Februar l. J. Z. 3343 und 3503 das Verbot der Weiterverbreitung der Nr. 3 der Zeitschrift „Obrana“ vom 2. Februar d. J. und der Nr. 34 der Zeitschrift „Pokrok“ vom 4. Februar l. J. wegen des durch ihren Inhalt begründeten Thatbestandes des Verbrechens nach §. 65 a St. G. und des Vergehens nach §. 300 St. ausgesprochen.

(1593)

DONIESIENIA PRYWATNE.

Kradzież wekslu na 130 zł. i obligacyi siedmiogrodzkiej, ogłoszoną w tej Gazecie Nr. 140 z 22go czerwca b. r. odwołuję, papiery te bowiem znalazły się.

Lwów, 7. lipca 1870.

(1612) **Donicht.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.